

DAVUL TOZU MİNARE GÖLGESİ

Sessizce kırılırdım parkların demirden atlarına
Elmalı şekere, elinde mektubuyla duran yalnız askere
Bezenmiş bayram tanklarına, lojman gölgelerine ve akasya ağacına
Ölümcül alışkanlıklara benziyordu hâlleri
Ezberletilmiş çoğu şiiirlerde köpürtülen garip uzaklıklara

Ardındakini görür gibi bakardım şehrin duvarlarına
Duyduğum şehvetli gürültüyle inatlaşmadan bakardım
Buyruklarla lekelenmiş dağların küskünlüğünü severdim
Levhalarda paslı sözler, silik harfler
Akşama kalmadan kimsesizliğe süpürülen sokaklar

Tok, semirmiş bir hazla kalkardı omuzlarım
O her şeye hazır kadit, körpe eller, korkutucu yürek kabartıları
Bizi duvarların ardına taşıyacak rüzgârın yaklaşan sesiyle anlardım
Şifalı bir gayretle azaltıldığında çaresizlik
Ne davul tozu ne minare gölgesiydi aradığımız!